

РЕШЕНИЕ

№ 4115

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12184** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от изпълнителния директор Д. Г., чрез юрисконсулт М. К., срещу решение № ПИ – 374 от 12.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане с изх.№ С 202225 – 125 – 0256120 от 19.10.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. С посоченото Разпореждане на публичния изпълнител по изп.дело №[ЕИК]/2020г. е разпределена постъпила на 31.08.2020г. сума по сметката на длъжника в размер на 5 431,35 лв. за погасяване на задължения за такси по чл.30 ал.3 от Закона за хазарта, определени с Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 3/14.02.2020г. и АУПДВ № 4/14.02.2020г., издадени от Държавната комисия по хазарта. Сочи се, че тези задължения за такси имат характера на публични държавни вземания по чл.162 ал.2 т.2 от ДОПК, събирани от публичния изпълнител, съгласно чл.163 ал.1 и 3 от ДОПК, но се сочи, че същите, съгласно чл.209 ал.2 от ДОПК не са изпълнителни основания. Твърди се, че доколкото посочените АУПДВ са предмет на оспорване по адм.д.№ 2465/2020г. и адм.д.№ 2463/2020г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и не са влезли в сила, публичният изпълнител е действал в нарушение на закона, без да има право да извърши разпределение на суми. Иска се отмяната на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му. В с.з. жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв.Д., който поддържа жалбата. Развива допълнително доводи, че независимо от допуснатото

предварително изпълнение на посочените два АУПДВ, не дава право на публичния изпълнител да извършва разпределение на суми, по аргумент от чл.209 ал.2 от ДОПК, която норма изрично указва изпълнителните основания. Претендира разноси по представен списък..

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., редовно призован, се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С разпореждане за разпределение с изх.№ 202225 – 125 – 0256120 от 19.10.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. (л.18-24), на основание чл.219 вр. чл.240 от ДОПК е извършено разпределение на постъпила на 31.08.2020г. сума в размер на 5431,35 лв. за погасяване на задължения за такси на дружеството, произтичащи от АУПДВ № 3/14.02.2020г и АУПДВ № 4/14.02.2020г на Държавната комисия по хазарта (ДКХ). Разпореждането е връчено на жалбоподателя на 26.10.2020г. (л.25), като е обжалвано по административен ред пред териториалния директор на тД на НАП С., който с Решение ПИ-374/12.11.2020 г. е оставил жалбата без уважение и е потвърдил оспореното разпореждане. Решението е връчено на жалбоподателя на 30.11.2020г. ,а жалбата срещу административния акт е подадена чрез административния орган на 07.12.2020г..

В производството са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Издаденото решение е постановено от компетентен орган- Директора на ТД на НАП-С..

Разпореждането на публичния изпълнител е оспорено с доводи, че АУПДВ № 3 и № 4 и двата от 14.02.2020г на ДКХ са оспорени пред съд и е налице висящо производство пред АССГ по дело № 2463/2020г. и по адм.дело № 12465/2020г. на АССГ, поради което и не подлежат на принудително изпълнение. Идентични доводи са развити и в жалбата, инициирала настоящето съдебно производство.

Не е спорно, че срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело № №[ЕИК]/2020 г. по описа на ТД на НАП С., по което с посоченото вече разпореждане е извършено разпределение на постъпила на 31.08.2020г. сума в размер на 5431,35 лв. за погасяване на задължения за такси на дружеството, произтичащи от АУПДВ № 3/14.02.2020г и АУПДВ № 4/14.02.2020г на Държавната комисия по хазарта.

Не е спорно и обстоятелството, че посочените АУПДВ са оспорени по съдебен ред в образуваните адм.д.№ 2465/2020г. и адм.д.№ 2463/2020г. по описа на Административен съд София – град и не са влезли в сила, както и че по отношение на издадените АУПДВ е допуснато предварително изпълнение, на основание чл.60 ал.5 от АПК. Допуснатото предварително изпълнение е оспорено пред АССГ, който с Определение №1493/21.02.2020 година, постановено по адм. дело № 2038/2020 година

по описа на АССГ отхвърлил жалбата на [фирма] срещу разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № 4/14.02.2020 г. Определението на АССГ е оставено в сила с Определение от 20.03.2020г. по адм.дело № 3038/2020г. на Върховен административен съд. Предварително изпълнение е допуснато и по отношение на АУПДВ № 3/14.02.2020г., като жалбата на дружеството срещу същото е оставено без уважение с Определение по адм.дело № 2031/2020г. на АССГ, оставено в сила с Определение 3870/12.03.2020г. по адм.дело № 3121/2020г. на Върховен административен съд.

Действително, в нормата на чл.209 ал.2 от ДОПК, АУПДВ не са посочени като подлежащи на предварително изпълнение, но именно поради това е допустимо, на основание чл.60 ал.5 от АПК, да бъде допуснато предварителното им изпълнение за защита на особено важни държавни и обществени интереси. Въз основа на влязлото в сила разпореждане по реда на чл.60 ал.5 от АПК, е възможно провеждането на принудително изпълнение по невлезлите в сила актове на ДКХ, доколкото с влезли в сила съдебни актове, които са задължителни за административните органи и страните по тях, е потвърдена законосъобразността на допуснатото предварително изпълнение на АУПДВ . С допуснатото предварително изпълнение е надделяла защитата на интересите на държавата и обществото, пред тези на жалбоподателя, тъй като е преценено, че противното би довело до трудно поправими вреди от забавеното изпълнение.

С нормата на чл.268 ал.1 т.1 от АПК изрично е посочено, че изпълнителни основания са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи административни актове, поради което съдът приема, че в конкретния случай е налице годно изпълнително основание, при наличието на законосъобразно допуснатото предварително изпълнение на АУПДВ, обект на съдебен контрол, с влезли в сила съдебни актове.

Предвид изложеното съдът намира Решение № ПИ-374 от 12.11.2020г. на Директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалбата против Разпореждане с изх.№ С 202225 – 125 – 0256120 от 19.10.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. за законосъобразно, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно направената претенция на ответника за юрисконсултско възнаграждение, такова следва да му бъде присъдено в размер на 300 лв., съгласно чл.10 т.5 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на [фирма], представлявано от изпълнителния директор Д. Г., срещу решение № ПИ – 374 от 12.11.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане с изх.№ С 202225 – 125 – 0256120 от 19.10.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 г. .

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: